

Kaiser László

LEBEGÉS

*Bent zszibong az altató,
fönt vagyok, de nem kell ágy,
jólesik a lebegés:
alvás felé sem lök vágy.*

*Várok, iszok, süllyedek,
süllyedésben mélyülök;
nem hiszem, hogy ma így volt:
amaz emlék megütött?*

*Nem ütött, csak volt velem,
s nem köpött, ki leköpött;
s most, hogy ágyba indulok,
megnyugszom és szédülök!*

*Elzuhanva alszom el,
távoli az ébredés,
álmom végre megtalált:
nincsen benne tör és kés.*

*Másnap reggel tompaság,
jó az ágy, mert ringató,
s ringok tovább napfényben:
szesz legyen és nyugtató.*